

Ústřední myšlenka práce je věnována subkulturám jako specifické formě postmoderní kolektivity a jako jednomu z významných rámců pro identifikační a socializační procesy v postmoderní společnosti. Propojení těchto tří stěžejních témat – postmodernity, subkultur a identity – je nahlíženo prostřednictvím symbolického interakcionismu, postsubkulturní teorie a kybernetologie.

Východisko představuje teze, že specifické (sociální) podmínky vytvořené postmodernitou mají kromě jiných oblastí dopad na vytváření a charakter novodobých forem sociality (subkultury, neo-tribes, youth cultures) a na identitu jedince i jmenovaných sociálních skupin.

Individuální postmoderní identita má procesuální povahu a zakládá se na neustálé volbě, hledání, skládání a reprezentaci. Jedinec musí svoji identitu neustále zodpovědně aktualizovat v závislosti na měnících se vnějších podmínkách a na svých vlastních záměrech. Dovoluje mu to mimo jiné prostupnost postmoderní společnosti, jejíž uspořádání je založené spíše na získaných než vrozených nebo připsaných statusech. Kolektivní identita subkultur vzniká z velké části ve snaze vymezit se proti komerčnímu pasivnímu mainstreamu prostřednictvím symbolických reprezentací a aktivního jednání v oblasti módy, hudby, jazyka, médií atp. Hranice mezi subkulturami a dominantní kulturou ovšem není pevně stanovená, vlivem postmoderních procesů mezi nimi neodmyslitelně dochází k určitému prolínání. Identifikace subkultur a v rámci subkultur a jejich další role jsou průběžně demonstrovány na výzkumu z oblasti metalové a otaku subkultury.